

A b o n n e m e n t
C O N C E R T

i m S a a l e d e s G e w a n d h a u s e s

Donnerstags, am 25ten März, 1820.

E r s t e r T h e i l.

S y m p h o n i e, von M ó z a r t. (G moll.)

R e q u i e m. M i s s a p r o d e f u n c t i s, für Solo-Gesang und Chor, mit Begleitung des grossen Orchesters, von L. Cherubini. (Zum ersten Male.)

Requiem aeternam dona eis, Domine, et lux perpetua luceat eis!
Te decet hymnus, Deus, in Sion; et tibi reddetur votum in Jerusalem.
Exaudi orationem meam, ad te omnis caro veniet. Requiem aeternam dona
eis, Domine, et lux perpetua luceat eis. Kyrie eleison! Christe eleison! Kyrie
eleison! Requiem aeternam dona eis, Domine, et lux perpetua luceat eis!
In memoria aeterna erit justus, ab auditione mala non timebit.

Dies irae, dies illa
Solvet saeculum in favilla,
Teste David cum Sybilla.
Quantus tremor est futurus,
Quando judex est venturus
Cuncta stricte discussurus.
Tuba mirum spargens sonum
Per sepulchra regionum,
Coget omnes ante thronum.
Mors stupebit et natura,
Cum resurget creatura
Judicanti responsura.
Liber scriptus proferetur,
In quo totum continetur
Unde mundus judicetur.
Iudex ergo cum sedebit,
Quidquid latet, apparebit,
Nil inultum remanebit.
Quid sum, miser, tunc dicturus,
Quem Patronum rogaturus,
Cum vix justus sit securus?

Rex, tremendae majestatis,
Qui salvandos salvas gratis,
Salva me, fons pietatis!
Recordare, Jesu pie,
Quod sum causa tuae viae,
Ne me perdas illa die!
Quaerens me sedisti lassus,
Redemisti crucem passus,
Tantus labor non sit cassus!
Juste judex ultiōnis,
Donum fac remissionis
Ante diem rationis!
Ingemisco tanquam reus,
Culpa rubet vultus meus,
Supplicantē parce, Deus!
Qui Mariam absolvisti,
Et latronem exaudisti,
Mihi quoque spem dedisti.
Preces meae non sunt dignae;
Sed tu, bonus, fac benigne
Ne perenni cremer igne!

SLUB II 424